

Lagändringar till följd av ändringar i EU:s varumärkesförordning

Sammanfattning

Utskottet ställer sig bakom regeringens förslag till lagändringar till följd av ändringar i EU:s varumärkesförordning. De föreslagna lagändringarna innebär bl.a. ändrade hänvisningar och ny terminologi i enlighet med EU:s ändrade varumärkesförordning. Förslaget innebär även att bestämmelserna i varumärkeslagen om straffansvar och förverkande av egendom inte ska gälla vid intrång i ett EU-varumärke om varorna endast passerar genom EU utan att släppas ut på EU:s marknad.

Lagändringarna föreslås träda i kraft den 1 juni 2016.

Behandlade förslag

Proposition 2015/16:123 Lagändringar till följd av ändringar i EU:s varumärkesförordning.

Innehållsförteckning

Utskottets förslag till riksdagsbeslut3

Redogörelse för ärendet4

 Ärendet och dess beredning.....4

 Bakgrund4

 Propositionens huvudsakliga innehåll5

Utskottets överväganden.....6

 Lagändringar till följd av ändringar i EU:s varumärkesförordning6

 Propositionen6

 Utskottets ställningstagande.....8

Bilaga 1

Förteckning över behandlade förslag.....9

 Propositionen9

Bilaga 2

Regeringens lagförslag10

Utskottets förslag till riksdagsbeslut

Lagändringar till följd av ändringar i EU:s varumärkesförordning

Riksdagen antar regeringens förslag till

1. lag om ändring i lagen (1960:729) om upphovsrätt till litterära och konstnärliga verk,
2. lag om ändring i mönsterskyddslagen (1970:485),
3. lag om ändring i firmalagen (1974:156),
4. lag om ändring i varumärkeslagen (2010:1877),
5. lag om ändring i lagen (2016:228) om ändring i varumärkeslagen (2010:1877).

Därmed bifaller riksdagen proposition 2015/16:123 punkterna 1–5.

Stockholm den 14 april 2016

På näringsutskottets vägnar

Jennie Nilsson

Följande ledamöter har deltagit i beslutet: Jennie Nilsson (S), Lars Hjalmered (M), Hans Rothenberg (M), Josef Fransson (SD), Per-Arne Håkansson (S), Ann-Charlotte Hammar Johnsson (M), Anna Wallén (S), Mattias Bäckström Johansson (SD), Said Abdu (L), Mattias Jonsson (S), Anna-Caren Säterberg (S), Jörgen Warborn (M), Hanna Westerén (S), Peter Helander (C), Håkan Svenneling (V), Elisabet Knutsson (MP) och Aron Modig (KD).

Redogörelse för ärendet

Ärendet och dess beredning

I detta betänkande behandlas regeringens proposition 2015/16:123 Lagändringar till följd av ändringar i EU:s varumärkesförordning.

Inga motioner har väckts med anledning av propositionen.

I bilaga 2 i detta betänkande återfinns regeringens förslag till lag om ändring i lagen (2016:000) om ändring i varumärkeslagen (2010:1877). Lagen som föreslås ändras har under beredningen av detta ärende fått SFS-nummer 2016:228.

Bakgrund

EU:s varumärkeslagstiftning finns huvudsakligen i två rättsakter: rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om gemenskaps-varumärken (varumärkesförordningen) och Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/95/EG av den 22 oktober 2008 om tillnärmningen av medlemsstaternas varumärkeslagar (varumärkesdirektivet).

I mars 2013 lämnade Europeiska kommissionen förslag på ett nytt varumärkesdirektiv och ändringar i varumärkesförordningen. Rättsakterna antogs den 16 december 2015 och offentliggjordes i Europeiska unionens officiella tidning den 23 december (direktivet) respektive den 24 december 2015 (förordningen). Ändringsförordningen trädde därefter i kraft den 23 mars 2016 och började då på vanligt sätt att gälla direkt i medlemsstaterna utan att omarbetas till nationell författning.

Regeringen beslutade i maj 2015 – efter en politisk överenskommelse mellan rådet och Europaparlamentet om innehållet i rättsakterna – att ge en särskild utredare i uppdrag att föreslå hur det nya varumärkesdirektivet ska genomföras i Sverige och utarbeta de författningsförslag som behövs för att anpassa svensk rätt till ändringarna i varumärkesförordningen (dir. 2015:53). Utredningen antog namnet 2015 års varumärkesutredning (Ju 2015:05). Utredningen lämnade i promemorian Författningsändringar till följd av ändringar i EU:s varumärkesförordning förslag på de författningsändringar som behövs för att anpassa svensk rätt till ändringsförordningen. Promemorian har remissbehandlats.

Lagrådet har yttrat sig över de i lagändringar som föreslås i propositionen och lämnat de utan erinran.

Propositionens huvudsakliga innehåll

I proposition 2015/16:123 Lagändringar till följd av ändringar i EU:s varumärkesförordning föreslår regeringen lagändringar till följd av ändringar i EU:s varumärkesförordning. Följande ändringar föreslås:

- Hänvisningarna till gemenskapsvarumärke i varumärkeslagen och firmalagen ändras till hänvisningar till EU-varumärke.
- Hänvisningarna till Byrån för harmonisering inom den inre marknaden i upphovsrättslagen och mönsterskyddslagen ändras till hänvisningar till Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet.
- Det ska i fortsättningen inte vara möjligt att ge in en ansökan om registrering av ett EU-varumärke till Patent- och registreringsverket.
- Bestämmelserna i varumärkeslagen om straffansvar och förverkande av egendom ska inte gälla vid intrång i ett EU-varumärke om varorna endast passerar genom EU utan att släppas ut på EU:s marknad.

Lagändringarna föreslås träda i kraft den 1 juni 2016.

Utskottets överväganden

Lagändringar till följd av ändringar i EU:s varumärkesförordning

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen antar regeringens förslag till lagändringar till följd av ändringar i EU:s varumärkesförordning.

Propositionen

Intrång i ett EU-varumärke i transitsituationer

Genom ändringarna i varumärkesförordningen har det införts en uttrycklig bestämmelse om att varumärkesinnehavarens ensamrätt till ett EU-varumärke även omfattar användning av varumärket för varor som endast passerar genom EU:s tullområde utan att släppas ut på EU:s marknad (transitsituationerna), under förutsättning att varumärket också är skyddat i det land där varorna slutligen ska släppas ut. Ensamrätten avser inte bara det som i ren tullrättslig mening utgör transitering av varor, utan omfattar alla tullförfaranden som innebär att varorna endast tillfälligt förs in i EU, t.ex. lagring i tullager och införsel i en frizon. Ensamrätten är dock begränsad till varor som utan varumärkesinnehavarens tillstånd har försetts med ett tecken som är identiskt eller väsentligen identiskt med EU-varumärket och som avser varor av samma slag. Bestämmelsen tar alltså framför allt sikte på det som allmänt brukar kallas för varumärkesförfalskningar.

Ändringarna i varumärkesförordningen får till följd att det blir möjligt för tullmyndigheterna att ingripa mot misstänkta varumärkesförfalskningar i vissa fall även om förfalskningarna inte ska släppas ut på EU:s marknad. I ett sådant fall har innehavaren av EU-varumärket viss kortare tid på sig att väcka talan om intrång i varumärket vid den domstol som prövar varumärkesintrång (medlemsstatens domstol för EU-varumärken). Ändringarna innebär också att det i en sådan process inte längre är varumärkesinnehavaren som har bevisbördan för vilken marknad som varorna är avsedda att marknadsföras och säljas på. Det är i stället den misstänkta intrångsgöraren som ska bevisa att varumärkesinnehavaren inte kan hindra att varorna släpps ut på marknaden i det andra landet. Om denne misslyckas med att bevisa detta, blir följden att varorna anses utgöra intrång i EU-varumärket.

En effekt av att varumärkesförfalskade varor i transitsituationer kan utgöra intrång i ett EU-varumärke är att varumärkesinnehavaren kan begära att varorna förstörs, vilket anges vara den största vinsten med regleringen. Varumärkesinnehavaren har också en möjlighet att begära andra typer av civilrättsliga sanktioner på grund av intrånget, t.ex. skadestånd. Detta följer av

att nationell rätt om varumärkesintrång ska tillämpas vid intrång i ett EU-varumärke, om inte annat regleras särskilt i varumärkesförordningen. En sådan särskild reglering finns i artikel 102.1 i varumärkesförordningen. Enligt denna bestämmelse ska varumärkesdomstolen, om den finner att intrång har begåtts, förbjuda den som gör intrånget att fortsätta med det, s.k. förbudsföreläggande, om det inte finns särskilda skäl mot det. Domstolen ska dessutom vidta sådana åtgärder som finns enligt nationell lagstiftning för att säkerställa att ett sådant förbud följs.

När det gäller intrång i ett varumärke som är registrerat i Sverige eller som är föremål för en internationell varumärkesregistrering som gäller i Sverige kan detta föranleda straffansvar. Inom EU-rätten finns emellertid inget krav på att intrång i ett varumärke ska kunna föranleda straffansvar. I samband med att regleringen av gemenskapsvarumärken trädde i kraft gjordes dock bedömningen att de nationella reglerna om straffansvar vid varumärkesintrång även skulle gälla vid intrång i ett gemenskapsvarumärke. De straffrättsliga bestämmelserna om ansvar och förverkande är alltså tillämpliga vid intrång i ett varumärke på EU-nivå. Som nämns ovan innebär den nya bestämmelsen i artikel 9.4 i varumärkesförordningen att förekomsten av varumärkesförfalskade varor i en transitsituation utgör intrång i ett EU-varumärke, om inte den misstänkte intrångsgöraren kan bevisa att varumärket saknar skydd i det land där varorna slutligen ska släppas ut. Bestämmelsen innehåller sålunda en s.k. omvänd bevisbörda. I de civilrättsliga intrångsmålen, t.ex. om förstörande av intrångsgörande varor eller om skadestånd, är en omvänd bevisbörda inget främmande. I propositionen anförts att tillämpning av en omvänd bevisbörda i ett straffrättsligt mål om intrång i ett EU-varumärke skulle vara ett avsteg från principen i svensk rätt om att det är åklagaren eller målsäganden som ska bevisa samtliga de omständigheter som måste finnas för att den tilltalade ska kunna fällas till ansvar. En sådan ordning måste enligt propositionen undvikas.

Regeringen framför i propositionen att möjligheterna att förstöra varorna och tillgripa ytterligare civilrättsliga sanktioner, t.ex. skadestånd, är tillräckligt för att uppnå syftet med regleringen. Det anges även att det saknas anledning att befara att ett införande av ett undantag från straffansvar skulle leda till att Sverige i större utsträckning än andra länder inom EU används för transitering av varumärkesförfalskningar. Att göra ett uttryckligt undantag från straffansvar vid intrång i ett EU-varumärke i en transitsituation skulle enligt propositionen vara förenligt med EU-rätten och ligga i linje med den standpunkt Sverige haft i förhandlingarna om de båda rättsakterna. Eftersom det inte finns någon skyldighet enligt det internationella avtalet om handelsrelaterade aspekter på immateriella rättigheter (TRIPS-avtalet) att ingripa mot intrång i ett varumärke i en transitsituation, finns det inte heller någon skyldighet att straffbelägga ett sådant intrång. Därför föreslås ett uttryckligt undantag i 10 kap. 5 § varumärkeslagen från straffansvar och förverkande vid intrång i ett EU-varumärke i fråga om varor som inte ska släppas ut på EU:s marknad.

Ändrad terminologi m.m.

I propositionen uppges att ändringarna i varumärkesförordningen innebär att terminologin i förordningen anpassas till Lissabonfördraget och att gemenskapsvarumärke därmed byter namn till EU-varumärke. Det gäller i hela varumärkesförordningen, inklusive förordningsrubriken. Namnbytet gäller för både befintliga varumärken och varumärken som registreras efter det att ändringsförordningen trätt i kraft. Hänvisningarna till gemenskapsvarumärke i varumärkeslagen och firmalagen (1974:156) bör enligt propositionen därför ändras till hänvisningar till EU-varumärke.

Vidare innebär ändringarna i varumärkesförordningen att Byrån för harmonisering inom den inre marknaden byter namn till Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet. Som en följd av detta föreslås hänvisningarna till byrån i upphovsrättslagen (1960:729) och mönsterskyddslagen (1970:485) ändras till hänvisningar till myndighetens nya namn.

För närvarande är det möjligt att, mot en viss avgift, ge in en ansökan om ett gemenskapsvarumärke till Patent- och registreringsverket (PRV). Verket vidarebefordrar sedan ansökningen till Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (10 kap. 4 § varumärkeslagen). Bestämmelsen kompletterar artikel 25 i varumärkesförordningen. Genom ändringsförordningen avskaffas möjligheten att ge in en ansökan om registrering av ett varumärke på EU-nivå till en nationell varumärkesmyndighet. I propositionen föreslås följaktligen att möjligheten att ge in en ansökan om registrering av ett gemenskapsvarumärke till PRV tas bort.

Ikraftträdande

Lagändringarna föreslås träda i kraft den 1 juni 2016.

Utskottets ställningstagande

Utskottet vill inledningsvis framhålla att det ser positivt på att rättighetsinnehavarnas möjligheter att ingripa och vidta åtgärder vid misstänkta fall av varumärkesförfälskning i vissa fall stärks i och med EU:s ändrade varumärkesförordning. Utskottet har vidare inget att invända mot de föreslagna lagändringarna i svensk rätt som är nödvändiga till följd av den ändrade varumärkesförordningen. Utskottet anser följaktligen att riksdagen bör anta de föreslagna lagförslagen och tillstyrker propositionen.

BILAGA 1

Förteckning över behandlade förslag

Propositionen

Proposition 2015/16:123 Lagändringar till följd av ändringar i EU:s varumärkesförordning:

1. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (1960:729) om upphovsrätt till litterära och konstnärliga verk.
2. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i mönsterskyddslagen (1970:485).
3. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i firmalagen (1974:156).
4. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i varumärkeslagen (2010:1877).
5. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (2016:000) om ändring i varumärkeslagen (2010:1877).

BILAGA 2

Regeringens lagförslag

1 Förslag till lag om ändring i lagen (1960:729) om upphovsrätt till litterära och konstnärliga verk

Härigenom föreskrivs att 16 d § lagen (1960:729) om upphovsrätt till litterära och konstnärliga verk ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Regeringen får meddela föreskrifter om skyldighet för de användare som avses i 16 a § att till regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer lämna de uppgifter som enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/28/EU av den 25 oktober 2012 om viss tillåten användning av föräldralösa verk ska registreras hos *Byrån för harmonisering inom den inre marknaden*.

Föreslagen lydelse

16 d §¹

Regeringen får meddela föreskrifter om skyldighet för de användare som avses i 16 a § att till regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer lämna de uppgifter som enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/28/EU av den 25 oktober 2012 om viss tillåten användning av föräldralösa verk, *i den ursprungliga lydelsen*, ska registreras hos *Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet*.

Denna lag träder i kraft den 1 juni 2016.

¹ Senaste lydelse 2014:884.

2 Förslag till lag om ändring i mönsterskyddslagen (1970:485)

Härigenom föreskrivs att 4 § mönsterskyddslagen (1970:485) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

4 §¹

Hinder mot mönsterrätt
föreligger

1. om mönstret strider mot goda seder eller allmän ordning,

2. *om* i mönstret utan tillstånd *intagits* statsvapen, statsflagga eller annat statselement, statlig kontroll- eller garantibeteckning, annan beteckning som hänsyftar på svenska staten och därigenom ger mönstret en officiell karaktär, svenskt kommunalt vapen eller sådan internationell beteckning som *åtnjuter skydd* enligt lagen (1970:498) om skydd för vapen och vissa andra officiella beteckningar eller något som lätt kan förväxlas med vapen, flagga, emblem eller beteckning som nu nämnts,

3. *om* mönstret strider mot ett annat mönster som visserligen inte var allmänt tillgängligt före den dag som anges i 2 § andra stycket men som framgår av en ansökan om registrering i Sverige eller vid *Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken och formgivning)* för vilken *gäller* en tidigare ansöknings- eller prioritetstag, förutsatt att detta mönster sedermera har gjorts allmänt tillgängligt,

4. *om* mönstret utan tillstånd innehåller

Det finns hinder mot mönsterrätt, *om*

1. mönstret strider mot goda seder eller allmän ordning,

2. *det* i mönstret utan tillstånd *tagits in* statsvapen, statsflagga eller annat statselement, statlig kontroll- eller garantibeteckning, annan beteckning som hänsyftar på svenska staten och därigenom ger mönstret en officiell karaktär, svenskt kommunalt vapen eller sådan internationell beteckning som *är skyddad* enligt lagen (1970:498) om skydd för vapen och vissa andra officiella beteckningar eller något som lätt kan förväxlas med vapen, flagga, emblem eller beteckning som nu nämnts,

3. mönstret strider mot ett annat mönster som visserligen inte var allmänt tillgängligt före den dag som anges i 2 § andra stycket men som framgår av en ansökan om registrering i Sverige eller vid *Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet* för vilken en tidigare ansöknings- eller prioritetstag *gäller*, förutsatt att detta mönster sedermera har gjorts allmänt tillgängligt,

4. mönstret utan tillstånd innehåller

¹ Senaste lydelse 2002:570.

a) någon annans i Sverige skyddade firma eller varukännetecken eller något som kan uppfattas som ett kännetecken som i näringsverksamhet har inarbetats i Sverige för annan,

b) någon annans porträtt eller något som kan uppfattas som annans släktnamn, konstnärsnamn eller likartat namn, om inte porträttet eller namnet uppenbart syftar på någon sedan länge avliden person,

c) något som kan uppfattas som titel på annans i Sverige skyddade litterära eller konstnärliga verk i fall då titeln är egenartad eller något som kränker annans upphovsrätt till sådant verk eller annans rätt till fotografisk bild som *åtnjuter skydd* i Sverige.

c) något som kan uppfattas som titel på annans i Sverige skyddade litterära eller konstnärliga verk i fall då titeln är egenartad eller något som kränker annans upphovsrätt till sådant verk eller annans rätt till fotografisk bild som *är skyddad* i Sverige.

Denna lag träder i kraft den 1 juni 2016.

3 Förslag till lag om ändring i firmalagen (1974:156)

Härigenom föreskrivs att 10 § firmalagen (1974:156) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

10 §¹

En firma får inte registreras om den

1. strider mot lag eller annan författning eller mot goda seder eller allmän ordning,

2. utan tillstånd innehåller en sådan statlig eller internationell beteckning som enligt lag eller annan författning inte får användas obehörigen som firma, eller något som lätt kan förväxlas med en sådan beteckning,

3. utan tillstånd innehåller ett sådant kännetecken som enligt lagen (2014:812) om skydd för kännetecken i den internationella humanitära rätten inte får användas obehörigen som firma, eller något som kan förväxlas med ett sådant kännetecken,

4. i annat fall är ägnad att vilseleda allmänheten,

5. är identisk med ett äldre näringskännetecken för verksamhet av samma slag,

6. är identisk med eller liknar ett äldre näringskännetecken för verksamhet av samma eller liknande slag, om det finns en risk för förväxling, inbegripet risken för att användningen av firman leder till uppfattningen att det finns ett samband mellan den som använder firman och innehavaren av näringskännetecknet,

7. är identisk med eller liknar ett äldre näringskännetecken som är känt inom en betydande del av omsättningskretsen, om användningen av firman skulle dra otillbörlig fördel av eller utan skäligen anledning vara till skada för näringskännetecknets särskiljningsförmåga eller anseende,

8. kan förväxlas med ett kännetecken som användes här i landet eller i utlandet av någon annan vid tidpunkten för ansökan och som fortfarande används, om sökanden var i ond tro vid tidpunkten för ansökan,

9. innehåller eller består av något som är ägnat att uppfattas som någon annans egenartade efternamn, allmänt kända konstnärsnamn eller likartat namn, om användningen av firman skulle medföra en nackdel för bäraren av namnet och om namnet uppenbarligen inte syftar på någon sedan länge avliden,

10. innehåller något som kränker annans upphovsrätt till ett litterärt eller konstnärligt verk, eller

11. innehåller något som är ägnat att uppfattas som benämning på en stiftelse, ideell förening eller liknande sammanslutning.

De hinder för registrering som anges i första stycket 5–7 gäller på motsvarande sätt för

¹ Senaste lydelse 2014:813.

1. ett varumärke som är registrerat enligt 2 kap. varumärkeslagen (2010:1877) eller en internationell varumärkesregistrering som gäller i Sverige,

2. ett *gemenskapsvarumärke* som är registrerat enligt rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om *gemenskapsvarumärken* eller en internationell varumärkesregistrering som gäller i Europeiska unionen, samt

2. ett *varumärke* som är registrerat enligt rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om *EU-varumärken* eller en internationell varumärkesregistrering som gäller i Europeiska unionen, samt

3. ett inarbetat varukännetecken.

Om den firma som ansökan om registrering avser ska gälla i hela landet och den äldre rättigheten utgörs av ett inarbetat näringskännetecken eller av ett sådant namn eller inarbetat varukännetecken som är skyddat enligt 2 a §, finns det hinder mot registrering endast om skyddet för den äldre rättigheten gäller inom en väsentlig del av landet.

Trots första stycket 5–11 och andra stycket får registrering ske, om den vars rätt är i fråga medger det och hinder inte finns enligt första stycket 1–4.

Denna lag träder i kraft den 1 juni 2016.

4 Förslag till lag om ändring i varumärkeslagen (2010:1877)

Härigenom föreskrivs att 1 kap. 3 §, 2 kap. 8 § och 10 kap. 4–6 §§ och rubrikerna närmast före 1 kap. 3 § och 10 kap. 4 och 5 §§ varumärkeslagen (2010:1877) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

Gemenskapsvarumärken

EU-varumärken

3 §

Lagen innehåller även vissa bestämmelser om *gemenskapsvarumärken*.

Med *gemenskapsvarumärken* avses varumärken enligt rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om *gemenskapsvarumärken*.

Lagen innehåller även vissa bestämmelser om *EU-varumärken*.

Med *EU-varumärken* avses varumärken enligt rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om *EU-varumärken*.

2 kap.

8 §

Ett varumärke får inte registreras om det

1. är identiskt med ett äldre varukännetecken för varor eller tjänster av samma slag,

2. är identiskt med eller liknar ett äldre varukännetecken för varor eller tjänster av samma eller liknande slag, om det finns en risk för förväxling, inbegripet risken för att användningen av varumärket leder till uppfattningen att det finns ett samband mellan den som använder varumärket och innehavaren av varukännetecknet,

3. är identiskt med eller liknar ett äldre varukännetecken som är känt inom en betydande del av omsättningskretsen, och användningen av varumärket skulle dra otillbörlig fördel av eller utan skäl原因ledning vara till skada för varukännetecknets särskiljningsförmåga eller anseende, eller

4. kan förväxlas med ett kännetecken som användes här i landet eller i utlandet av någon annan vid tidpunkten för ansökan och som fortfarande används, om sökanden var i ond tro vid tidpunkten för ansökan.

Med ett varukännetecken avses i första stycket 1–3

1. ett varumärke som är registrerat enligt detta kapitel,
2. ett varumärke som är registrerat genom en internationell varumärkesregistrering som enligt 5 kap. fått giltighet i Sverige,

3. ett varukännetecken som är inarbetat, om det inarbetade skyddet gäller inom en väsentlig del av landet, samt

4. ett *gemenskapsvarumärke*. 4. ett *EU-varumärke*.

10 kap.

Särskilda bestämmelser om gemenskapsvarumärkenAvgifter för vidarebefordrade ansökningar m.m.

Föreskriven avgift ska betalas av den som

1. ger in en ansökan om registrering av ett gemenskapsvarumärke till Patent- och registreringsverket för vidare befordran enligt artikel 25.2 i rådets förordning (EG) nr 207/2009 om gemenskapsvarumärken,

2. begär omvandling av en registrering av ett gemenskapsvarumärke eller en ansökan om registrering av ett gemenskapsvarumärke till en ansökan om nationell registrering av ett varumärke, eller

3. begär ett intyg enligt artikel 93.3 i rådets förordning.

Bestämmelser som tillämpas för gemenskapsvarumärken

Vid intrång i ett gemenskapsvarumärke tillämpas bestämmelserna i 8 kap. 1 § om ansvar för varumärkesintrång. I den utsträckning inte något annat följer av rådets förordning (EG) nr 207/2009 om gemenskapsvarumärken gäller i övrigt 3 §, 8 kap. 2–8 §§ och 9 kap. I dessa fall ska vad som sägs om varumärkesintrång gälla intrång i gemenskapsvarumärke.

Särskilda bestämmelser om EU-varumärkenAvgifter för vissa åtgärder som rör EU-varumärken

Föreskriven avgift ska betalas av den som

1. begär omvandling av en registrering av ett EU-varumärke eller en ansökan om registrering av ett EU-varumärke till en ansökan om nationell registrering av ett varumärke, eller

2. begär ett intyg enligt artikel 93 i rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om EU-varumärken, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/2424.

Bestämmelser som tillämpas för EU-varumärken

Vid intrång i ett EU-varumärke tillämpas bestämmelserna i 8 kap. 1 § om ansvar för varumärkesintrång. I övrigt gäller 3 §, 8 kap. 2–8 §§ och 9 kap. i den utsträckning inte något annat följer av rådets förordning (EG) nr 207/2009, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/2424. I dessa fall ska det som sägs om varumärkesintrång gälla intrång i

ett EU-varumärke.

Bestämmelserna i 8 kap. 1 och 2 §§ gäller dock inte vid intrång i ett EU-varumärke i en sådan transitsituation som avses i artikel 9.4 i rådets förordning (EG) nr 207/2009, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/2424.

6 §

Om det inte finns någon domstol som enligt rättegångsbalken är behörig att ta upp ett mål om hävning av registreringen av ett varumärke, om varumärkesintrång eller om fastställelse, väcks talan vid Stockholms tingsrätt.

Talan som avses i 5 § och i artikel 96 i rådets förordning (EG) nr 207/2009 om gemenskaps-varumärken väcks vid Stockholms tingsrätt.	Talan som avses i 5 § och i artikel 96 i rådets förordning (EG) nr 207/2009 väcks vid Stockholms tingsrätt.
--	---

1. Denna lag träder i kraft den 1 juni 2016.

2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om åtgärder som har vidtagits eller rättigheter som har förvärvats före ikraftträdandet. För varumärken som har registrerats eller varumärkesregistreringar som har sökts före ikraftträdandet gäller dock de nya bestämmelserna.

5 Förslag till lag om ändring i lagen (2016:000) om ändring i varumärkeslagen (2010:1877)

Härigenom föreskrivs att 10 kap. 6 § varumärkeslagen (2010:1877) i stället för lydelsen enligt lagen (2016:000) om ändring i den lagen ska ha följande lydelse.

Lydelse enligt prop. 2015/16:57

Föreslagen lydelse

10 kap.

6 §

Patent- och marknadsdomstolen är rätt domstol i

1. mål och ärenden enligt denna lag om de inte ska handläggas enligt lagen (1974:371) om rättegången i arbetstvister, och

2. mål som avses i artikel 96 i rådets förordning (EG) nr 207/2009 om *gemenskapsvarumärken*.

Det som sägs i rättegångsbalken om inskränkning av domstols behörighet i fråga om tvist som ska tas upp i annan ordning än inför domstol ska inte tillämpas i fråga om ett yrkande om informationsföreläggande eller intrångsundersökning.

Patent- och marknadsdomstolen är rätt domstol i

1. mål och ärenden enligt denna lag om de inte ska handläggas enligt lagen (1974:371) om rättegången i arbetstvister, och

2. mål som avses i artikel 96 i rådets förordning (EG) nr 207/2009.